

ශ්‍රී ලංකාවේ අහිකුණ්ධීක ජනතාව

5

අහිකුණ්ධීක ජනය ලෙස හැඳින්වෙන්නේ කණ්ඩායම් වශයෙන් තැන තැන සංචාරය කරන, ස්ථීර වාසස්ථානවල නො වසන ජන කණ්ඩායමකි. පන්සිය පනස් ජාතක පොතේ 'වම්පෙෂය ජාතකය' ද සද්ධර්මාලංකාරයේ 'අහිකුණ්ධීක වත්ප්‍ර' ද අතිතයේ පවා ගමන් ගම ඇවිදිමින් නයි නටවමින් දිවි ගෙවූ අහිකුණ්ධීක නම ගෝතුයක් පැවති බවට සාක්ෂා ලෙස සැලකේ. කෙසේ මුව ද ලංකාවේ අහිකුණ්ධීක ජනය ඉන්දිය කුරවර ගෝතුයට සමානකම් දක්වන බව පර්යේෂකයන්ගේ අදහස සි. ලංකාවේ උතුරු මැද, සබරගමු හා නැගෙනහිර පළාත්වල බහුලව ම සැරිසරන අහිකුණ්ධීක ජනයාට ඔවුන්ට ම ආවේණික වූ බස් වහරක්, සිරත් විරිත් ආදිය තිබේ. ඒ පිළිබඳව කරුණු ඇතුළත් මේ පාඨම සිංහල විශ්වකෝෂය ඇසුරෙන් සකස් කර ඇත. විවිධ ජන කණ්ඩායම් පිළිබඳ තොරතුරු දැන ගෙන ලබන අවබෝධයෙන්, වඩා යහපත් සමාජයක් නිර්මාණය කිරීමට ඔබට හැකි ය.

අහිකුණ්යීක ජනයා සාමාන්‍යයෙන් වෙසෙන්නේ තල් කොළඹලින් තනා ගන්නා තාවකාලික පැල්පත්වල ය. එක් තැනැක දින කිහිපයකට වඩා නො රඳෙන බැවින් ඔවුන් මේ නිවාස සකස් කරන්නේ තැනින් තැන ගෙන යා හැකි ආකාරයට ය. උස අඩු පහක් පමණ වන මේ පැල්පතක් දිගින් අඩු නවයක් හා පළලින් අඩු හතක් පමණ වේ. කරන්ත අඡිරාවක හැඩය ගන්නා මේ පැල්පත්වල තමා සතු උපකරණ සියල්ල තබා ගැනීමට ඔවුනු කටයුතු කරති. මස්කත් (පිහිය), රෝලු (විශේෂය), තාලෙ (බේසම), ඉරමන් (හිරමනය), සත් (කුල්ල), පස්රාය (ඇඟිරුම් ගල), කදව (කළය), කුණ්ඩ (කැම පිසින වලදී), පිපෙටි (පේලාව, නයි පෙටිය) සහ නයි නළාව ඔවුන්ගේ උපකරණ කිහිපයකි. ජ්වනෝපාය සඳහා නවතන නයා ද බඩු ගෙන යැමු සඳහා උපකාර වන බුරුවා ද ආරක්ෂාව ලබා දෙන සහ දැඩියමේ දී සහාය වන බල්ලා ද මොවුන්ගේ ජ්වන්තය හා බැඳුණු සත්තු වෙති. මේ සතුන් ආදරයෙන් රක බලා ගැනීම ඔවුන්ගේ සිරිත සි. මේ අතරින් නාගයා ඔවුන්ගේ ආගමික විශ්වාස සමග ද බැඳී සිටියි. තමා වෙසෙන නිවාස ‘නාග ගෘහය’ යන අරුතැති ‘නා ඉල්ල’ නමින් හඳුන්වන අහිකුණ්යීක ජනයා නාගයාට විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වති. බෝධිසත්ත්වයන්ගේ නාග ආත්මයක් සඳහන් වන ‘භූරිදත්ත ජාතකය’ පිළිබඳව දත්තා ඔවුනු එය තම වර්ගයාගේ ආඩම්බරයට හේතුවක් ලෙස සලකති.

හින්දු ආගම ඔවුන් සාමාන්‍යයෙන් අදහන ආගම වුව ද බොද්ධාගමික විශ්වාසය මත පදනම්ව පෝය දිනවල සතුන් මැරිමෙන් වැළකී සිටිනු දැකිය හැකි ය. විෂ්ණු, කතරගම, පත්තිති ආදි දෙවිවරුන් ඇදහීම ද ඔවුන් අතර වෙයි. දැඩියම් සඳහා පිටත්ව යැමේ දී වනයට අරක් ගත් දෙවියන්ට කුකුල් බිල්ලක් පුද කිරීම ද ඔවුන්ගේ සිරිතකි.

වැඩිවිය පත් වන ගැහැනු ලමයකු බාල සහෝදරියක සමග කොළඹලින් තැනු පැලක දින හතක් වෙන් කොට තැබෙන අතර ඉන් පසු දින පහක් තල් පත් පැලක රඳවා පස් වන දිනයේ දී නැශ්දා විසින් නාවා පිරිසිදු කිරීමෙන් පසු සමාජයට පිළිගැනීම මොවුන්ගේ වාරිතුය සි. අහිකුණ්යීක විවාහය නැශ්නා - මස්සිනා අතර සිදු වන්නකි. සිය රහේ සුදුසු අයකු නොමැති අවස්ථාවක අන් රහැකින් සුදුස්සකු සොයා ගැනීමට සිදු වෙයි. ඉරිදා, සඳුදා සහ අගහරුවාදා විවාහයට සුබ ද්වස් සේ සැලකේ. මංගල දිනයේ දී මනාලිය සුදු පැහැ වස්තුවලින් සැරසී රිදී සහ වීදුරු ඇට මාල ආදිය පලදින අතර මනාලයා කහ කම්සයක් සහ සරමක් හැඳ ජට්ටාවක් හිසේ බැඳ කළ ඇට මාලයකින් සහ අත්

වළලුවලින් සැරසේයි. මනාලියගේ මූහුණ සහ හිස සුදු පැහැ රෙදි කඩකින් ආවරණය කෙරේ. මනාල යුවලගේ දකුණුත්වල කහ කැබැල්ලක් බැඳ මූහුණට කහ දියර ඉසීමෙන් පසු ප්‍රසාරිවරයාගේ ආයිරවාද ග්ලෝක ගායනය මධ්‍යයේ මනාලයා මනාලියගේ ගෙලෙහි තැලිය බඳුයි. අනතුරුව මාමා කෙනෙක් යුවලගේ සුලැගිලි එක් කොට බැඳ පිත්තල සෙම්බුවකින් අතපැන් වත් කරයි. මනාලයා මෙදින මනාලියගේ අත් වළල්ලක් පැලද්විය යුතු අතර දැනෙහි ම වළලු පලදින්නේ විවාහක ස්ත්‍රීන් පමණි. කෙසෙල් කොළවල තබා පිළිගන්වන මංගල හෝජනය වළදා හි ගෙය නටා ප්‍රිතිවීමෙන් මංගල උත්සවය තිමා වන අතර විවාහයෙන් පසු එළඹින පළමු බැහස්පතින්දා ඇශ්‍රිතින්ගෙන් මනාල යුවලට තැං ලැබේයි. දැවැද්ද වශයෙන් පේළාවක බහා ලු නයකු හෝ දෙන්නක ද බුරුවකු, බල්ලකු හා අදින පලදින දේ ද දීම අහිකුණ්යික වාරිතුයකි.

අහිකුණ්යික පුරුෂ පක්ෂය නයි තැට්ටීම හා රිළවුන් තැට්ටීම ජ්වනෝපාය කර ගනිදී අහිකුණ්යික ස්ත්‍රීහු අත බලා සාස්තර කීම ජ්වනෝපාය කර ගනිති. සර්ප විෂ උරා ගැනීමට සමත් කෘතිම ගල් විශේෂයක් ඔවුන් ලග තිබේ. ජ්වා සාදා ගන්නා තුමය ගෝතුයේ පාරම්පරික රහස්‍ය සේ සැලකේ. සිය කණ්ඩායමේ විශ්වාසය දිනා ගත්, පාලනයට දක්ෂ, අපක්ෂපාතිව කටයුතු කරන්, මනා අවබෝධයකින් යුත්ත, තිස් විය ඉක්මවූ වැඩිහිටියකු සියලු දෙනාගේ ම කැමැත්තෙන් කණ්ඩායමේ නායකයා හෙවත් ආරච්චි ලෙස පත් කර ගැනීමට අහිකුණ්යික ජනයා කටයුතු කරති. මහුගේ තීරණය සියලු දෙනා පිළිගන්නා අතර අධිකරණ නායකයා වන්නේ ද මහු ය. අයහපත් ලෙස කටයුතු කරන්නේ නම් මහු වෙනුවට වෙනත් අයකු පත් කිරීමට හැකියාව ඇතේ.

ආරවුල් තමා අතර ම තීරණය කර ගැනීමට අහිකුණ්යික ජනයා ක්‍රියා කරති. පැමිණිල්ලක් ඉදිරිපත් වූ විට ආරච්චි ප්‍රමුඛ කණ්ඩායම් රස්වීමක් පැවැත්වෙන අතර එය අධිකරණ සහාව වෙයි. එම සහාව සිය සිරිත් විරිත් හා සම්පූදායන් මත පිහිටා ලබා දෙන තීන්දුව බොහෝ විට දෙපාර්ශ්වයට ම පිළිගත හැකි එකකි. යම් හෙයකින් එසේ පිළිගැනීමට එක් පාර්ශ්වයක් අකමැති වූ විට ‘කේරලමාව’ නම් විනිසුරු වෙත ඉදිරිපත් කෙරේ. කණ්ඩායම් හතකට එක් කේරලමාවක් සිටියි. මේට අමතරව කැකැරෙන තෙල් බඳුනක දකුණෙන් දැඟැල්ල බහා ලිම, රත් වූ යකඩයක් ඇල්ලීමට දීම ආදි දිවුරුම් ක්‍රම ද වෙයි. පැමිණිලිකරු වෙනුවෙන් එක් සැලියක් ද විත්තිකරු වෙනුවෙන්

තව සැලියක් ද ලෙස එක සමාන සැලි දෙකක සහල් හා වතුර සම සමව දමා එක ප්‍රමාණයට ම දර දැමූ ලිප් දෙකක තබා එක විට ම ගිනි මොලවා, කළින් පැසුණු බත හිමි තැනැත්තා නිවැරදිකරු ලෙස සැලකීමේ ක්‍රමයක් ද තිබේ.

සංවාරක ජ්වන රටාවන් සරල පැවැත්මන් අභිකුණ්යේක ජනයාගේ විශේෂ ලක්ෂණ සේ සැලකිය හැකි ය. ඔවුන්ට ම ආවේණික වූ සිරින් විරින් රසක් තිබේ. තෙලුදු බසින් නිපදවා ගත් බස් වහරක් හාවිත කරන අභිකුණ්යේක ජනයාට සිංහල හා දෙමළ හාජා හැසිරවීමේ පුරුවක් ද ඇතේ.

වර්තමානය වන විට අභිකුණ්යේක ජනයාගේ ජ්වන රටාව ඉහත දැක්වුණු පැරණි ජ්වන රටාවෙන් වෙනස් වී ඇත. ඔවුන් ස්ථීර වාසස්ථානවල ජ්වන් වෙමින් පැරණි ජ්වනෙන්පායන් වෙනුවට වෙනත් රකියාවල නිරත වන ආකාරය ද දැකිය හැකි ය.

අර්ථ පැහැදිලි කිරීම

කරන්න අඩරාව	කරන්නයේ වහල
ජ්වනෙන්පාය	රකියාව
රහෝ	කණ්ඩායමේ
පාරම්පරික	පරම්පරාවෙන් පැවතෙන
තෙලුදු	දකුණු ඉන්දියාවේ ආන්තු ප්‍රදේශයේ ප්‍රධාන හාජාව

අවබෝධය

- අභිකුණ්යේක ජනයා තාවකාලික පැල්පත්වල වාසය කරන්නේ කුමන හේතුවක් නිසා ද?
- අභිකුණ්යේක ජනයාගේ ජ්වනයට සම්ප සතුන් නම් කරන්න.
- පාඨමේ දැක්වෙන ආකාරයට අභිකුණ්යේක ජනයාගේ ආගමික විශ්වාස ඉස්මතු වී පෙනෙන කාර්යය කුමක් ද?
- හුරිදත්ත ජාතකය අභිකුණ්යේක ජනයාට විශේෂ වන්නේ ඇයි?
- අභිකුණ්යේක ජනයා සිය ආරවුල් විසඳා ගැනීමට යොදා ගන්නා ක්‍රමය පාඨම පැසුරෙන් පැහැදිලි කරන්න.

උක්ත අනුක්ත හේදය

ගුරුවරු ලමයින් යහමග යටති.

මුවහු සතුන් ද්‍රීයම් කරති.

ඉහත වාක්‍යවල තද කළ අකුරෙන් දැක්වෙන පද විමසා බලන්න. එම වාක්‍යවල ‘යටති’, ‘කරති’ යන ක්‍රියාවලින් පිළිවෙළින් කියැවෙන්නේ ‘ගුරුවරු’ සහ ‘මුවහු’ යන පද යි. වාක්‍යයක ප්‍රධාන වන, ක්‍රියාවෙන් කියැවෙන පද උක්ත පද ලෙස හැඳින්වේ. ඒ අනුව ඉහත වාක්‍යයන්හි උක්ත පද වන්නේ ‘ගුරුවරු’ සහ ‘මුවහු’ යන පද යි.

එම වාක්‍යවල යෙදී ඇති ‘ලමයින්’, ‘සතුන්’ යන පද ක්‍රියාවට යටත් වන කරම පද වෙයි. ඒවා අනුක්ත පද වශයෙන් හැඳින්විය හැකි ය.

මෙබදු වාක්‍ය නිර්මාණයේ දී වාක්‍යයක ප්‍රධාන වන ක්‍රියාවෙන් කියැවෙන නාමය උක්ත ස්වභාවයෙන් ද එම ක්‍රියාවට යටත් වන නාමය අනුක්ත ස්වභාවයෙන් ද තැබීම පිළිගත් ක්‍රමය යි.

නාම පද කිහිපයක් උක්ත අනුක්ත හේදය යටතේ පහත වගුවේ දක්වා ඇත.

උක්ත රුපය	අනුක්ත රුපය
මම	මා
අපි	අප
තො'	තා
තොපි	තොප
හහු	හහු
මුවහු	මුවන්
කුරුල්ලා	කුරුල්ලා
කුරුල්ලෝ'	කුරුල්ලන්
ලමයි	ලමයින්
මිනිස්සු	මිනිසුන්
ගුරුවරු	ගුරුවරුන්
ලමයෙක්	ලමයකු
හාවෙක්	හාවකු
මනාලියක්	මනාලියක
සහෝදරියක්	සහෝදරියක

ලිංගිත අන්තර්

1. පහත දැක්වෙන උක්ත පදවල අනුක්ත පදය ලියන්න.

ඇඹි	-	දෙවියක්	-
මම	-	දරුවෙක්	-
මවුනු	-	දැරියක්	-
තොපී	-	කාන්තාවක්	-
සමනාලයෝ	-	ගුරුවරියක්	-

2. උක්ත හා අනුක්ත පද යොදා පහත දැක්වෙන වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

උක්ත පද	අනුක්ත පද
කුමාරයෝ
.....	මවුන්
මි තොමෝ
සමනාලයක්
මෙවදාචරු
.....	දරුවකු

3. පාඨමේ ඇතුළත් උක්ත නාම පද සහ අනුක්ත නාම පද පහ බැඟීන් ලියන්න.

ප්‍රායෝගික අන්තර්

- අහිකුණ්ධීක ජනයා නාගයා හා රිඹා නැට්ටීමට යොදා ගන්නා තොයෙක් තොයෙක් ක්‍රීඩා ගැන ඔබ දුටු අවස්ථාවක් ඇසුරින් විස්තර කරන්න.
- මෙම පාඨම ඇසුරින් “ශ්‍රී ලංකාවේ අහිකුණ්ධීක ජනයා” යන මාතෘකාව යටතේ රචනයක් ලියන්න.